

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.

Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket fel vesz a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KOVÁCS JÓZSEF

ÜGYVED

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.KIADÓHIVATAL: Kossuth Lajos-utca 297. szám
Wolf Dezső könyvnyomdája.

A vásártér.

Kunszentmárton, február 26.

Azok előtt, akik a vásártér áthelyezésének proceduráját ismerik, akik tudják azt, hogy ez a kérdésben fekvő ügy mily előnyöket biztosít Kunszentmárton háztartásának, csaknem érthetetlen az ellenzők magatartása.

Ugy látszik, még Kunszentmártonban akadnak emberek, akiket a huszadik század kultúrája még nem járt át és át.

Vannak még emberek, akik egy üdvös, helyes, jogos és igazságos, de mindenek fölött anyagi előnyöket biztosító ügyről úgy nyilatkoznak, amint: vagy apáikról rájuk maradt tradíció, vagy a már megszokás, — szinte szegyen leírni — vagy az országos négy vásár nyújtotta haszon érdekéből ellenségei, sőt házról-házra kilincselni képes ellenségei annak, hogy a vásártér a mostani helyéről a vasut mellé helyeztessék át.

Isten mentsen, hogy bárkit is megtámadni akarnánk, nekünk — mint organumnak, mint a közérdek őrének — kötelességünk, hogy felvilágosítással szolgáljunk, hogy a világosságra, az egyenes utra vezessük azokat, a kik sötétben, mellékutakon botorkálnak.

Mit mondanak az áthelyezés ellenzői?

Apáinknak jó volt, jó nekünk is. Mi, kunszentmártoniak, a kiknek határa a mostani vásártérrel számítva kezdődik, miért hajtuk mi vásár idején még a vásáron is keresztül jószágainkat?

Még olyan is akad, aki azt mondja: talán meghalnék, ha a négy országos vásár napjait nem élvezhetném: kiállva a sarokra.

Attól eltekintünk, hogy éjjeli szállítás és istállóért hányan részesülnek anyagi — de kicsinyes — haszonban. Ezek az áthelyezés ellenzőinek érvei.

Lássuk megfordítva a képet. Kunszentmárton fekvése olyan, hogy ha az Isten kegyelme velünk lesz, és a kun asszonyok anyaság iránti szeretete megmarad, Kunszentmárton csak is a délkeleti irány felé terjedhet, vagyis a mostani vásártér felé.

A vasut melletti tér semmi másra nem való, csak „liba páskum”-ra.

Kérdjük most már a felsőrészeket, ugyan melyikönk veszít többet? Ezen a páskumon a szegény emberek libákat neveltek, míg amott csak az istállóval bírónak volt haszna.

Az áthelyezés mellett szól az előjáróság véleménye. Az előjáróság az

áthelyezés után házhelyeknek véleményezi kiosztani a jelenlegi vásártérrel, mint a város terjeszkedésére egyedül rendelkezésre álló területet. A házhelyekből befolyó összeget a város kikövezése és világítására tervezi fordítani.

Kérdjük a vásártér áthelyezésének ellenzőit, megtudják-e mondani, hány percent pótdától szabadul meg ez által a város?

Ugy-e, erre nem is gondolnak? Pedig, kifizeti a pótdát?

Be sokszor hallottuk már azt: »Mi fizetjük birtokosok a pótdát, mi tudjuk, mi a teher.«

Ha az üdvös dolgok ellen továbbra is agítálnak egyesek, ha nem látják be azt, hogy az előjáróság könnyíteni akar a terheken, ha úgy cselekszenek, — mint a nép szokta mondani — mint a felbőszült bika, amely magára hányja a földet — akkor, a mi jóakaratu szavunk is pusztába kiáltó szavakként fog elhangzani.

Azaz elhangzana, de nem fogjuk engedni.

Még tintánk lesz, irunk, úgy tesszünk, mint a jó tanító, addig magyarázunk, míg a nebuló megérti a leckét, betanulja és felmondja.

És ha ezt megérjük, megérjük azt is, hogy *vasut mellett lesz a vásártérünk.*

A szobaúr.

— A „Kunszentmártoni Ujság” eredeti tárcája. —

A fiu 20 éves volt; jogász, szerelmes, ábrándozó lelkű, érzékeny szívű. A leány 17 éves, kék szemű, mosolygós arcú, számító, józan és szegény. Szerették egymást. A fiu ott lakott a lányéknál. Rideg, kicsiny, piszkos szobácska volt a fiué, de ragyogónak, melegnek, tágasnak érezte, hogy a leányt megismerte.

Naponta találkoztak, naponta beszéltek. Reggel a fiu elkísérte a leányt az irodáig — valami bankban gépiróskodott a leány — este felé nehéz léptekkel, türelmetlenül várta, míg kijön onnan s hosszú kerülő téve, haza kísérté. Az előszobában elváltak. A leány nagy garral, hangosan, mindig vidáman bement az egyik, a fiu csendesen, fáradtan, álmatagon a másik ajtón. A leányt várta otthon a család, a fiut a könyvei.

— Szeretsz? — kérdezte néha az esti sétákon a fiu.

— Szerettek, felelte a leány. S igazat mondtak mindketten. Szerették egymást, de azért egész világ volt közöttük.

A leánynak ez a szerelem kis epizód volt az életében; a fiunak ez az érzés volt mindené. Kis faluból, fűzes folyó mellől került be a városba; nem volt egyebe, mint nagy akarata, előre törtető kedve, emelkedni vágyása. Ugy

érezte, hogy akarnia kell csak s pár év alatt lábai előtt hever a nagyváros s övé lesz a világ.

Ekkor hozta a sors elébe a leányt. Lassan, nehezen vérző szívvel nyugodott bele, hogy minden nappal, minden órával egy-egy szép reménye vész oda s egy-egy nagy vágy, mint szarnyaszegett madár, lehull a lelkéről.

De azért nem bánta. Böven kárpótolta a leány látása, hogy beszélhetett vele, hogy hallotta csengő kacagását, hogy szerették egymást.

Nem magasba törő sas volt már, nem hódítani akaró vezér; galamb volt, ki csendesen akarja körül turbékolni párját, férfi volt, kinek puha melegség, szeretet kellett csak.

Boldogan, felhőtlenül éltek három évig; a fiu haladt ugyan előre, de célhoz még nem ért, a leány pedig nyomasztónak, egyhangúnak, fárasztónak és unalmasnak találta már ezt a helyzetet. Két kisebb huga időközben nagy leánynya serdült, három nagy lány pedig már sok volt a családban.

A fiu mind ebből nem látott semmit. Egészen más világban élt, a jövő világában.

Ekkor jetent meg Vörös ur.

Csak a neve volt vörös. Hogy ő milyen volt, szőke-e vagy barna, az a mult titka; most kopasz, de azért fürgé, villogó szemű és merész. A lányos házaknál erősen szerették, mert partie képes volt. Ezt a fényes erényét most fel is használta. Megkérte a leányt. Nem kérdezett semmit, nem sóhajtozott, nem szótt hiu ábrándokat: a tettek, a nagy, komoly tettek me-

zejére lépett s az első pár látogatása után nyilatkozott is.

A család — a leány családja — örömmámorban uszott; a leány sokat gondolkodott, majd egy kis számítás után esínált s végül ki-mondta az igent.

Az eljegyzés után többet nem találkoztak. A leány úgy érezte, mintha tartoznék valamivel a fiunak, kereste a találkozást, súlyos teherrel volt tele a lelke, szette volna megértetni a helyzetét. A fiu félt ettől a találkozástól és egy nyárvégi napon — reményt törő, fárasztó, csuf nyári nap volt — felszedte sátorfáját és a város másik végébe ment lakni.

— Köszönöm, hogy olyan jó volt hoz-zám, irta bucsuzóul a leánynak.

— Ne haragudjék, gondoljon rám, üzente vissza a lány.

... Ismét eltelt pár év. Jobban, mint remélték. Vörös ur tényleg jó partienek bizonyult, a házasság minden tekintetben ideális volt; csak néha-néha jelentkezett az asszony arcán egy sápadt árny: llyenkor a férfit gondolt. A férfit, kit türelmetlenségében ott hagyott s szerelmére, a mit rutul eladott az asszonyosságért, a kényelemért, a jó módért.

A férfi pedig — csodák-csodája — nem halt bele a nagy csalódásba. Sőt. Hogy-hogy nem, kezdett rámozogni a szerencse csillaga, fényes sikerrel tette le a vizsgáit, jó állásba jutott, szép jövőt jósoltak neki, szóval! emelkedett. De mindezt azonban komoran, egyked-

A községi jegyzők ügye.

Mellékes jövedelmek beszámítása a nyugdíjba.

Kunszentmárton, február 26.

Számot adtunk már arról, hogy több vármegye törvényhatósága arra való tekintettel, hogy a községi jegyzők mellékes jövedelme a jegyzői javadalmaság kiegészítő részét képezi, hogy ezen mellékes jövedelemnek vagy legalább egy részének a nyugdíjazásnál való beszámítása a községi jegyzői, illetőleg a községek számbavehető megterheltségével nem jár, hogy ma csak 40 évi szolgálat után járhatnak csak a községi jegyzők 1600 korona nyugdíjhoz, kimondotta, miszerint a nyugdíjazásnál a jegyző mellékes jövedelme is beszámítandó. Nagy volt öröm az érdekelt jegyzők körében. Mi is ezeket a határozatokat kövtenő, például állítottuk oda azok elé a törvényhatóságok elé, a melyek ilyen határozatot még nem hoztak.

Az örömmek vége, az általános elkeseredés foglalta el annak helyét.

A többiek között Szabolcs vármegye törvényhatósága 600 koronában állapította meg azt az összeget, amely a községi jegyzők nyugdíjazásánál lakbér és átlagos mellékjövedelem címén beszámítandó.

A belügyminiszter, dacára, hogy a mellékes jövedelem beszámítása a kincstárra semmi terhet nem ró, mert hiszen a jegyzők nyugdíját a jegyzői nyugdíjalap saját jövedelméből, ennek elégtelensége esetén a községek hozzájárulásából viseli, megtagadta ennek a határozatnak a jóváhagyását. Nem csak hogy megtagadta, hanem ebből az alkalomból kifolyólag általános rendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, hogy ne hozzanak ilyen határozatot, mert azokhoz jóváhagyásával a legjobb akarat mellett sem járulhatna hozzá. A rendeletet azzal indokolja a belügyminiszter, hogy a jegyzői mellékjövedelem nem bír azzal a jelleggel, amely ennek a jövedelemnek a nyugdíj alapjául szolgáló javadalom alkatrészei közé sorozását indokolta és lehetővé tenné.

Vigasztalásul kijelenti a miniszter, hogy csupán a lakbérnek részben vagy egészben való beszámítása ellen elvileg nem emel kifogást. Kijelenti azonban azt is, hogy az 1886. XXII. t.-c. 66. §-a értelmében a természetbeni lakások egyenértéke legfeljebb 600 korona erejéig számítható be. Megköveteli továbbá a miniszter, hogy a lakbérbeszámítás által okozott nagyobb nyugdíjterhet a nyugdíjalap javára a vármegye, illetőleg a községek által tőkében vagy kellő annuitások alakjában megfelelő vármegyei pótdó utján eleve biztosítsassék.

Ha már most figyelembe vesszük, hogy a jegyzők lakbérére a legtöbb helyen 200 korona

várat fogadta; nem talált sikereiben igaz örömet, úgy érezte, hogy mindez későn jött.

Egyszer a napos, tavaszi utcán találkozott: az asszony szép volt, csábító, kacér. A férfi szomorú, néma, büszke.

Emlékezik még? — kérde az asszony.

Emlékszem, — sóhajt a férfi.

Jöjjen fel délután hozzánk, szívesen látom, sok beszédem van magával.

A férfi nehezen várta a délutánt. Elment az asszonyhoz. Puha, meleg fészkek voltak az asszonyé; ilyenek gondolta a férfi annak idején a magáét. S ragyogó gyémántként tündökölt benne az asszony — a más asszonya. A fényes, puha, meleg, illatos fészkekben — a más fészkekben.

Nem tudott sokáig ott maradni. Hamar bucsuzott, hazament. Valami végtelen üresség, életmútság fogta el a lelkét; úgy érezte, hogy minden elveszített, hogy a boldogság útjáról örökre lekésett.

Öngyilkos akart lenni; egy ideig farkaszenet is nézett a revolverével, majd hirtelen mentő gondolata támadt; átöltözött, elment otthonról, fölényes mosolyt és egy kis szerelmes epekedést erőltetett arcára s megkérte főnöke leányának — az ismert milliomos kisasszonynak — a kezét.

U. D.

s, ez a 200 korona csak úgy számítható be a nyugdíjazásnál, ha a törvényhatóságok az ennek megfelelő tőkét a megyei pótdó felemelésével eleve biztosítják — a mire igen kevés törvényhatóságnak lesz meg a hajlandóság — megállapíthatjuk, hogy községi jegyzőink nagy része semmi sem kap s így épen elegendő okuk van az elkeseredésre.

Heti krónika.

A múlt héten én nem voltam itthon bolyongtam, itt, ott; Aszfalton jártam, — a cipőm kopott, kopogott: kipp, kopp. Megbízta hát Muszaj csinálni fizika poétát. Ajánltam neki fűt, fűt, hogy szőlaltassa meg sipját. Hogy dalán mulathassanak, senkise sirjon, rijon. Törje az esztét, szellemes verses krónikát írjon. Lútsáctól vettem: — aszidó assecsikó aspirint; Hogy mellőzze a fejfájást És a rimekbe a kint. Gondnélkül jártam-keltem, volt a ki írjon helyettem. Nagyon csalódtam, hogy megjöttem, csak üres lapokat lettem, Mert ő kigyelme, rimbe és gondolatba megakadt; Így a verses heti krónika a nyakamba szakadt.

Mondhatom tisztelt publikum, hogy nem hiába jártam; Egy sikkes uri dómát kétszázú szoknyába láttam. Az idomok ebben Felségesen domborítanak; Tüntetőn — nem sejtve mutatják — hogy mit borítanak. Ha hódító útjára készül a gavallér férfi; Ezt a nő — ha akarja — megérti vagy, meg nem érti. De a divatnak hódol mindeh nő! Nincs ki ellen áll! A szemérmes vidék is tudom, szolgál tába áll. Én részemről, helyes büntetésnek tartom ez új öltözéket; Jónak csak azért, bacillust nem gyűjt és betegséget. Ha nő mert lenni mérnök, lovar, ügyvéd, mázólo, Állványon festő művész, sőt létrán mászó tűzőlő. Minek a titokzatosság varázsát rejti szoknya? Térd, kebel szabad lesz — nem pírul a nő — azt is meg szokja. A kultúrára, erkölcsre, az egész világra kihat, Nőietlenség ríkió képe: a nadrág divat. Lesz akkor patent, meg patent százfőle nadrágtartó; Hja! A periferián változó, növekvő s fogyó... Akkor az órákban még jobban felbuzdul a vér, Ha a számlapon a mutató a tizenkettőre ér.

Főfőldy Mihály.

Hirek.

Kunszentmárton, február 26.

— **Küldöttség a miniszterhez.** A járási székhelynek Tiszaföldváról Kunszentmártonban leendő áthelyezése érdekében egy nagyobb küldöttség fog menni a hét folyamán Kunszentmártonból a vármegye főispánjához, alispánjához, onnét pedig a belügyminiszterhez.

— **Jegyzőválasztás.** Simon Gyula mesterszállási segédjegyzőt Nagykürti község képviselőtestülete adóügyi jegyzővé választotta meg.

— **Közgyűlés a takarékbán.** A Kunszentmártoni Takarékpénztár Részvénytársaság f. hó 25-én, szombaton délelőtt 9 órakor tartotta rendes évi közgyűlését az intézet helyiségében. Az elnök Dósa József plebános szép szavakkal köszöntötte Doba István ügyészt, ki 25 esztendeje működik az intézet érdekében. A számadásokat helyben hagyta a közgyűlés és a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak megadta. Ezután Mátray Lajost egyhangulag megválasztotta igazgatósági tagnak. A felügyelő-bizottságot újra megválasztotta a közgyűlés és az igazgatósági tagok napi-díját 4 koronáról 6 koronára emelte fel. Az alaptőkét most nem emelte fel a közgyűlés, hanem megbízta az igazgatóságot, hogy az alaptőke felemelése végett a jövő évi közgyűlés elé részletes tervet mutasson be.

— **A Duna-Tisza csatorna** budapest—csongrádi irányára nézve Csongrádon és környékén a budapest—szolnoki irány érdekében megindult mozgalommal szemben semmiféle intézkedést nem tartanak már szükségesnek. A budapest-csongrádi irány híveinek tudomása szerint Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter szíves-lelékkel a budapest—csongrádi irány mellett foglal állást. Amint ezt már többször s legutóbb a Magánmérnökök Orsz. Szövetségének küldöttsége előtt csak a múlt héten is kijelentette. Kijelentette a miniszter ugyan ezen alkalommal azt is, hogy már a legközelebbi időben a törvényhozás elé terjeszti a törvényjavaslatot, a kormány által elfogadott tervek alapján Budapest és Csongrád között építendő hajózható csatornáról. Elmondotta a miniszter továbbá, hogy a csatornát az állam saját kezében építteti meg, hogy a csatorna 50-60 millió koronába fog kerülni s hogy a csatorna építése, ha a törvényhozás idejében törvényerőre emeli a javaslatot, az 1912. évben veszi kezdetét. Az építés gyorsítása céljából a miniszter mellőzi a terveknek szaktanácskozás elé vitelét is. A költségek egyelőre a pénzüri készletekből fedeztetnek. Csongrád és környékének, nemkülönben Szentes városának, valamint Szolnok megye tisztazugsági részének, így Kunszentmárton városának lakossága nyugalommal tekinti a kizárólag Szolnok város önsz. érdekében a szolnoki torkolat mellett megindult s a debreceni iparkamarai titkári értekezlet által is támogatott mozgalom. Szolnok város érdekeivel szemben egy óriási terület érdekeiről van itt szó, a mely érdekek kielégíthetése céljából az állam éppen a budapest—csongrádi irány megvalósíthatása végett áldozatokat is hozott már, megépítve a szentesi határban a Tiszába Csongrádnál betorkolló Körös folyó állandó hajózhathatására a bőkenyi duzzasztó vízművet. Lehetetlen, hogy egy város érdekeit s éppen Szolnok érdekében, amely város a közlekedés terén a kereskedelmi politikának mindig dédelgetett kedvence volt s már eddig is tulsok kedvezményben részesült, össze-visszakuszálják az évek hosszú sorára megalkotott rendszeres folyamhajózási s az ezzel kapcsolatos csatorna-épitési tervet.

— **Községi takarékpénztár Tiszakürtön.** Tiszakürt községben községi takarékpénztárt akarnak létesíteni. Regisztráljuk a hírt, de tekintettel a belügyminiszteriumnak a községi takarékpénztárak létesítése ellen kialakult elvi megállapodására, alig hihetjük, hogy létesülhetne a tiszakürti községi takarékpénztár.

— **Az állatvásárterek baromfielgelőnek használhatók.** A földművelésügyi miniszter az 1888. VII. t.-c. végrehajtása iránt kiadott 40000/1888. sz. rendelete 36. §-át, a mely szerint az állatvásárterek legeltetésre nem használhatók, egy most kiadott rendeletével akként módosítja, hogy az állatvásárterek baromfiak, így libák, kacskák, pulykák, tyúkók stb. legeltetésére akadálytalanul használhatók. Utasítja egyben a miniszter a hatóságokat, hogy a mennyiben a vásárterek tulajdonosai vagy bérlői ezért a legeltetésért díjakat követelnének, a díjak a legmérsékeltebb tételekben állapítassanak meg.

— **A szolnoki Tiszahíd építése.** A szolnoki Tiszahíd középső zárószakaszának befűggesztési munkálatai is megkezdődtek már. A befűggesztési munkálatokat a múlt héten kezdték meg a kereskedelmi miniszterium ki-

küldötteinek s a budapesti VII. utászászlóalj több főtisztjének jelenlétében. A hid már közelebb átadható lesz a forgalomnak. Szólnok város látképe sokat nyer ezzel az új állami hiddal s bizonyára ipari és kereskedelmi viszonyaira is kedvező befolyással lesz.

— **A hús piaci árusítása.** A földmivvelésügyi miniszternek a husvizsgálat tárgyában az 1908. évben kiadott szabályrendelete alapján a rendőri hatóságok egyre szűkebb körre szorították a husnak nyílt piacokon való elárúsítását s hova-eiőbb teljesen megszünt volna már a hus árusításának a közegészségügyre nézve annyira veszedelmes módja. A földmivvelésügyi miniszter most a husnak a nyílt piacokon való árusítására nézve újabb rendeletet adott ki, a melyben kimondja, hogy az 1908. évben kiadott husvizsgálati szabályrendelet a hus piaci árusítására nem vonatkozik s megállapítja a hus piaci árusítására nézve követendő rendszabályokat. Ezek szerint a nyílt piacokon is szabad a húst árusítani. Az elárúsítandó húst azonban pornak és piszoknak kitenni nem szabad. Emellegyva a hus piaci árusítására szolgáló sátrak oldalait és tetejét legalább is vízhatlan ponyvával kell elzárni, a sátrnak csakis az árusító asztal felőli része lehet nyitott. A piaci sátrakban a húst horgokra vagy fogásokra függeszteni nem szabad, a kimérésre váró húst az árusító asztalra kell fektetni és tiszta terítővel betakarni. Az asztalok és tőkék tisztántartására különös gond fordítandó. Ebből a célból a sátor és a berendezés faalkatrészei festetlen fából készítenők s a husvágó tőke az árusítás megkezdése előtt legyalulandó. — Nagyon szép mindez, de sokkal jobb lett volna a rendőrhatalóságokat meghagyni abban a felfogásukban, hogy az 1908. évi husvizsgálati szabályrendelet a piaci árusításra is vonatkozik. Sorra épültek a vidéken a huscsarnokok és a vásárcsarnokok leginkább azért, mert a rendőrhatalóságok a husnak a nyílt piacokon való árusítását mindenképpen akadályozták, most már nem épül a vidéken több huscsarnok és vásárcsarnok, a hus árusítása most már ismét a nyílt piacokon megy végbe, nagy öröme a porban lakó bacillusok és a legyek milliardjainak.

— **Postajövedéki kihágások.** A kereskedelemügyi miniszter a postai zárt küldeményeknek postajövedéki szempontból való ellenőrzése tárgyában rendeletet adott ki, amelyben a postajövedéki kihágás gyanúja esetében a postaküldeményekre nézve az eljárást egységesen szabályozza s a postajövedéki kihágás fogalmát meg is határozza. A rendelet szerint postajövedéki kihágást követ el, a ki különböző feladóktól leveleket iparszerűen összegyűjt s ezeket egy küldeménybe egyesíti s ez által minden egyes levélért esedékes postadíjat a postától elvonja, a ki díjköteles levelet vagy tárgyat olyan levélhez, vagy csomaghoz csatol, amely portómentesen kezelendő, vagy a díjköteles levelet vagy tárgyat portómentességre igényt tartó hamis címmel vagy hamis portómentességi záradékkal adja postára. Postajövedéki kihágás miatt az eljárás csak indokolt feljelentés, személyes tapasztalatok vagy egyéb körülmények által teljesen indokolt és igazolható gyanu esetén indítható meg.

— **Tűzoltó-bál.** A mai napon tartják meg a tűzoltók rendez farsangi multságukat a Körös szálló összes termeiben. A multság iránt nagy az érdeklődés Kunszentmártonban. Tűzoltóink meg is érdemlik a támogatást, mert hiszen minden fizetés nélkül viselik nehéz tisztjüket. A mai multságuk jövedelme is felszerelésük kiegészítésére és új fecskendőknek a beszerzésére van szánva. A közönség részvételétől függ, vajjon lesz-e tiszta jövedelem, vagy pedig deficittel fog-e végződni a tűzoltók multsága. De annyi tény, hogy senki sem gyakorol nemesebb cselekedetet, mintha elmegy a báljukba és filléreivel hozzájárul ahhoz, hogy tűzoltóságunknak modern felszerelése legyen.

— **A kunszentmártoni ifjuság f.** hó 18-iki táncmultsága igen kedélyes, fesztelen multság volt. Ott volt a helyi társadalom színe, java, a fiatal leányok disze, virága s a vidékről is igen sokan. Kár, hogy a kedvezőtlen idő többeket távol tartott a multságtól. A tánc tíz órakor vette kezdetét s fokozódó jókedvben reggeli hat órakor ért véget. Szünóra után a rendezőség a jelenlevőknek a "Farsang" című alkalmi újsággal kedveskedett. Dr. Kiss Ernő orsz. képviselő, betegsége miatt nem jelenhetett meg a multságon. — Jelen voltak leányok: Bozók Mariska, Csávás Jolánka, Fuhu Gina, Hevesi Mariska (Mindszent), Huszár Erzsike, Imrey Margitka és Izuska (Szelevény), Kurcz Ilonka, Mátray Margitka, Némegy Magduska, Neuberger Klárka, Rosner Mariska (Brassó), Sváby Sárka, Lalika, Sváby Babika, Szilárdy Irénke és Mariska. Asszonyok: Achim Zsigmondné, Bozók Jánosné, dr. Csávás Lajosné, Huszár Béláné, özv. Imrey Gyuláné (Szelevény), Kosik Lajosné, Lebovits Mórné, Mátray Istvánné, özv. Némegy Gyuláné, dr. Neuberger Márkné, dr. Sváby Lajosné, Szilárdy Jakabné, dr. Tánczos Miklósné, Fgy. Tóth Károlyné. — Felülfizettek: dr. Tánczos Miklós, dr. Sváby Lajos, Mátray Lajos 10—10 kor., dr. Neuberger Márk 5 kor., Schiffer Henrik, Trincz Sándor, Forgó Imre (Csongrád), Wolf Dezső 3—3 kor., Imrey Gyuláné, dr. Csávás Lajosné, Fazekas András, Huszár Béláné, Molnár János, Herz Sándor, Dezső Mór 2—2 kor., Schreiber József, Bognár József 1—1 kor., összesen 65 korona. A rendezőség ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja a kegyes adakozóknak.

— **Pálinka helyett vitriol.** Stupján-szky Andor csepai vendéglős a koresmájában időző Sárközi Sándor muzsikus cigányt megbizta, hogy töltsön meg egy nagyobb üveget pálinkával. Sárközi máskor is segédkezett neki a koresmai dolgokban, hasznavehető embernek bizonyult, azért aggály nélkül bizta rá a pálinkás butykos megtöltését. A szerencsétlen cigány azonban most eltévesztette a tartályt, a vitriolos demyomban illesztette a gummicsövet, melynek segítségével a pálinkás butykos megtölteni akarta. Tudvalevőleg a gummicsövet meg kell először szivni, aztán a közlekedő edények törvénye alapján folyik rajta bármilyen, míg ki nem fogy a magasabb helyen fekvő edény tartalma. A szerencsétlen cigány nagyot szivott a gummicsövön (hogy a torkába is jusson egy kis pálinka) és most haldoklik a szolnoki kórházban. Száját, torkát, gyomrát mind összeégette a kénsav. A vizsgálatot megindították.

— **Szerencsétlenül járt munkás.** Fehér Gáspár kunszentmártoni munkás Budapest a Nándor-utca 44. sz. házépítésénél volt alkalmazva. Plafonbontás közben egy lezuhanó gerenda oly szerencsétlenül ütötte meg a jobb bokaesontja feletti részt, hogy az eltört. Dacára, hogy a vállalkozó a balesetbiztosítás után eső díjat mindig levonta tőle, mégse kap segélyt. Fehér, kinek 4 gyermeke van, idehaza fekszik.

— **Állatösszeírás.** A m. kir. központi statisztikai hivatalnak az 1897 évi XXXV. t. c. 3 §-a alapján az országgyűlés elé terjesztett és általa elfogadott 1911. évi munkaterv alapján az 1911. évi március 1—15. közötti időben országos állatösszeírás hajtatik végre, az 1911. évi február 28-iki állapot szerint. Az elrendelt összeírás az összes szarvasmarha, ló, szamá, öszvér, sertés, juh és kecskeállományra kiterjed. Gazdasági életünkben állattenyésztésünkre rendkívüli nagy fontossággal bír, minélfogva elkerülhetetlenül szükséges, hogy állatállományunknak nemcsak számáról, hanem állatnemek és állatfajták, kor- és ivar szerint való megosztásáról, valamint arról, hogy ez az állatállomány a gazdaságok különféle kategóriái szerint miként oszlik meg, pontos és megbízható adatokkal rendelkezünk. A husdrágaság kérdése, mely nemcsak állandóan foglalkoztatja, hanem valóságos izgalomban tartja a közvéleményt, feltétlenül szükségessé teszi, hogy állatállományunkról teljesen pontos, a valóságnak tökéletesen megfelelő adatokat nyerjünk. A magyar gazdaságosság saját érdeke ellen vét s önmagát károsítja meg, ha állatait eltitkolja, vagy nem törődémségből elmulasztja pontosan bevallani. Bár ez a statisztikai összeírás általában a közérdeket szolgálja, elsősorban mégis az állattulajdonosok érdeke, mert az a nagyszabású kormányzati intézkedés, melyet, a földmivvelésügyi miniszter állattenyésztésünk emelésére tervez, csak úgy lehet eredményes, ha a mostani állatösszeírás a megteendő intézkedések számára biztos alapot teremt.

— **Hirtelen halál.** F. hó 24-én délután Lengyel Balázs községi tanácsos a községi kovácsmesterrel a toronyba indult, hogy a harangköteleket megcsinálják. A torony előtt találkoztak kp. Gácsi Istvánnal, ki csatlakozott hozzájuk, hogy a toronyból a szép kilátást élvezze. Mig Lengyel és a kovácsmester a harangköteleket csinálták, Gácsi kiment az erkélyre és gyönyörködött a vidékben. Kis idő múlva bement, azonban oly rosszul lett, hogy Lengyel tanácsnok kénytelen volt megfogni, hogy el ne essen. Egy-kettőt még lélegzett, azután lehunyta szemét örökre. A rendőrök hozták le holttestét a toronyból. Az orvos megállapította, hogy a Gácsi halálának oka szívszélhűdés volt.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban 1911. február hó 18—25-ig születtek: Horpási Rozália, Berta József Lukács, Kővér Juliánna, Hegedüs Máttyás, Kiss B. Julianna, Szanda Ilona. — Házasságra léptek: Balla János Bozsik Annával, Hegedüs Gábor Szántó Annával, Seres István Gyalai Magdolnával, Pálinkás István Kézsmárki Petronellával, Kardos János Kézsmárki Rozáliával, Kovács András Gyulás Agnessal, Kovács Márton Kiss B. Margittal. — Elhaltak: Szilak István 74 éves, Fehér István 62 éves, özv. M. Kis Imréné Andrácsik Erzsébet 73 éves, Tóth M. Bálintné Gyulás Erzsébet 56 é., Herczeg Imre 16 napos.

Szives figyelmébe ajánlom a most érkezett
 — hazai, angol és skót tavaszi és nyári —
 divat szövet-ujdonságaimat,
 melyekből a legújabb fővárosias szabás szerint készítek
 elegáns férfi-ruhákat.
 HEGEDÜS IGNÁC férfiszabó
 Kunszentmárton, Kövesdy-ház (Kossuth-utca.)
 Kiváló jó munka. Mérsékelt olcsó árak.

Halászatijog haszonbérbeadása.

A »Mezőtur—Szarvas alsórészi halászatú társulat«, tulajdonát képező ugynevezett Harcsási, Turtói, Bánrévei és kishalásztelki holtkörösökben gyakorolható

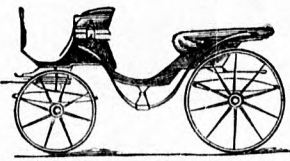
halászatijog

az 1916. évi december hó 31-ig terjedő 6 évre zárt írásbeli ajánlatok alapján haszonbérbe adatik.

Az ajánlatok 500 korona bánatpénzzel együtt f. évi március hó 11-éig bezárólag alólirotthoz nyújtandók be, hol az árverési, illetve haszonbéri feltételek is megtekinthetők.

Mezőtur, 1911 február 20-án.

Dörgő Dániel,
alelnök-igazgató.

Karsai Ferenc

kovács mester

Kunszentmárton, régi posta-utca

Készít minden fajtájú hintókat és féderes kocsikat.

Több évi, nagyobb kocsigyárakban szerzett tapasztalatai folytán ajánlja magát uraságok és magánosok figyelmébe.

JAVÍTÁSOKAT elfogad.

Ugyszintén elvállal mindenféle gazdasági szerszámok készítését is.

Hívásra bárhol megjelen.

Özv. Vay Alajosné

tudatja, hogy gyermekeinek Kerületi-utca 6. sz. alatti háza, mely áll 5 szoba, 2 konyha, 2 speiz, pince és több mellékhelyiségekből, Szent György naptól kezdve, **haszonbérbe kiadó.** Értekezni lehet levélben vagy személyesen özv. Vay Alajosnéval Szentes, Horváth Gyula-utca 2. szám.

Ne vegyen mást

KÖHÖGÉS

ellen, mint
KAISER-féle

Mell-Karamellát

a három fenyő védjeggyel.

Biztosan enyhítő, köhögés elleni bonbonok.

5900 köszönő- és hálalevél orvosoktól és magánosoktól.

Csomagonként 20 és 40 fillérért

kapható Kunszentmárton és környéke részére

Lukács Andor

gyógyszertárban. Piac-tér.

Értesítés.

Tisztelettel tudatom, hogy **fehérenemű varrodámat** teljesen megnagyobbítottam, több gépet és szemlyezetet foglalkoztatok.

Varróleányokat,

akik már tudnak varrni, ugyszintén tanulóleányokat is felveszek.

Tisztelettel

Kiss Elekné, fehérenemű varró

Kunszentmárton, Wesselényi-utca 1326. szám.

Legujabb divatu

tavaszi női kabátok,
férfi-, fiu- és gyermeköltönyök

a legjutányosabb árban kaphatók

Hercz Sándor divatárú üzletében
Kunszentmárton, Kossuth-tér.

Bukjel szoknya,

Messze a nagy erdön, Régen volt,

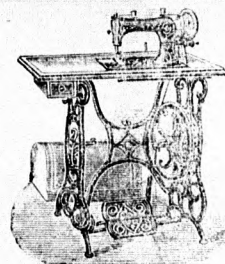
az idény három legnagyobb hatású énekszámai. **3 koronáért**
Kaphatók magyar gyártmányu hanglemezekben

DÉVAI JENŐ

óra és ékszerüzletében, Kunszentmárton, (Főtér.)

E tiszta, legjobb magyar gyártmányu lemezeket az olcsó árban hirdett silány külföldi gyártmányu lemezekkel ne tessék össze téveszteni.

Tölcsér nélküli és tölcséres gramfonok a legolcsóbb áron kaphatók.

HAZUG

hirdetésekre ne hallgasson, mint mélyen leszállított árak és más egyéb hazugságok, mert mindenki tudja, hogy a legjobb

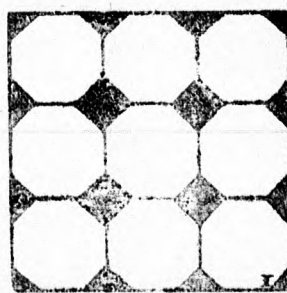
varrógépek és kerékpárok

legolcsóbb árban

Ország Lipót kizárólagos varrógép és kerékpár raktárában szerezhetők be

KUNSZENTMÁRTON, (Vasut-utca, az ipartestülettel szemben 6 évi jótállás mellett.

☛ Kényelmes havi és heti részletfizetés. ☛

Előszobák, konyhák és folyosók kikövezéséhez

legolcsóbb, legtartósabb, legszébb és legpraktikusabbak a

cement és mozaiklapok

több színben és alakban. Saját készítményem, nem gyári munka.

Ifj. Tomonyiczka József

Kunszentmárton, Ujvilág- (Tóth Károly-féle) utca 1396. szám.

☛ Cement elárusítás. ☛